

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: KAALORMEN.

Citation: Kaalund, H. V.: "KAALORMEN.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 275. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kaalund01-shoot-workid82642.pdf> (tilgået 29. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

KAALORMEN.

☒ Om Landsbyhaverne Kampen stod;
tre Gange var Byen taget
og atter tabt i Strømme af Blod.
Det led mod Enden af Slaget.

☒ Blandt Dynger af Lig en Saaret laa
og ventede stille paa Døden;
kun Kampens Rædsel han om sig saae:
der var ingen Trøst i Nøden!

☒ Han havde forglemt sit Fadervor
og prøved forgjæves at bede -
Læberne mumlede de døde Ord,
og Tvivlen holdt Sjælen nede.

276

☒ - Da faldt hans Blik paa en lille Orm,
kun halv saa stor som en Finger;
den var i Færd med at skifte Form,
endnu et Kryb uden Vinger.

☒ Den agtede ikke de drønende Skud,
ej Skriget og Hestenes Trampen,
men fulgte rolig Naturens Bud,
som om den var fjernt fra Kampen.

☒ Det var en Larve - den havde Hast,
den sad og spandt sine Traade
og knyttede sig til Bladet fast
og ventede Forvandlingens Gaade.

☒ Den skulde forvandles til Sommerfugl,
som Puppe skulde den hænge:
- et Ormelig under Bladets Skjul -
den vidste ikke hvor længe.

☒ Den gav sig tryk til sin Skaber hen,
af Slagets Rædsel omringet:
Der kom vel en Gang en Dag igjen,
da den vaagnede til Liv - bevinget!

277

☒ - To bristende Øjne saae derpaa,
de lyste i Døden milde.
Det var Soldatens, som saaret laa.
I ham blev det ogsaa stille!

☒ Den lille Orm med den faste Tro,
den blev hans Lærer i Døden;
den slog for hans bævende Sjæl en Bro
mod Opstandelses-Morgenrøden!